

Es Molí Nou

Vilafranca, Abril 1990 - Número 44

Quin nom volen
els vilafranquers
per a l'escola?
(Pág. 13)

Semana Santa a
la vila
(Pág. 16)

Urbanitzar Sant Martí sols beneficiarà a uns quants

A En Bernat li oferiren un lloc de feina amb 180.000 de sou, però ell en volia un de 300.000 i xófer

En el mitin del PP del 87 vaig evitar que aparaguessin pancartes alusives als embargaments que afectaven a dues persones per un préstec seu de 3 milions

No es lògic que el batle anàs a la inauguració de la gestoria d'En Tolo «Pistoles» quan ell mateix li havia denegat el permís per obrir

«Tots els que enrevolten el batle, ho fan per interessos personals»

També demana que es col.loquin «Stops» als carrers que hi desemboquen

L'oposició demana semàfors per a la carretera

MIPER MANACOR

CAJERO AUTOMÁTICO
LA CAJERA

HORARIO
DE 9:30 a 21 HORAS

CAFETERIA

RESTAURANTE

CARRITOS

PARKING GRATUITO

OFERTAS DEL 30 DE MARZO AL 12 DE ABRIL

ALIMENTACIÓN

Café superior La Estrella 250 grs. Pack 3 u.	
+ Bandeja.....	491
Leche Blahi Entera 1' 5 litros	125
Cacao en Polvo Torras 900 grs	48
Smacks Kellogg' s 500 grs.	310
Frostis Kellogg' s 375 grs.	205
Galletas Dalla Artiach 800 gr.	138
Galletas surtidas Cuétara 400 grs.	171
Galletas surtidas Cuétara 800 grs.	330
Pan Panrico familiar 800 grs.	176
Madalenas largas Panrico 390 grs.	99
Chocolate Milka Leche 150 grs.	92
Caja Bombones Torras 260 grs.	361
Piña en Almíbar King John 3/4	71
Aceituna rellena de anchoa La Española	
450 grs.	111
Atún claro en aceite La Onza de oro RO	
190 134	
Atún claro en aceite La Onza de oro RO	
100 pack 3 u.	199
Berberechos al natural Pay Pay R-300.....	158
Mejillones en escabeche Pay Pay OL-120.....	99
Pre-preparado Arroz banda Nomen 3 R.	
+ Paellera regalo.....	624
Pre-preparado Fideuada Nomen 3 R	
+ Paellera regalo	624
Pre-preparado Paella Mariscos Nomen 3 R	
+ Paellera regalo	834
Aceite Girasol Molinosol 5 l.....	837

BEBIDAS Y LICORES

Zumo Kas Fruit Brick L.....	119
Tónica Schweppes 200 NR pack 6 u.....	199
Vino Luís Megía 3/4.....	99
Vino Mateus Rosé	410
Brandy Carlos III 3/4.....	765
Whisky J.B. 3/4	1.081
Cava Codorniu extra	591

CREMERIA

Yogur Chamburcy sabores agrup. 8 unid.....	186
Dalky Chamburcy 100 grs.....	50
Dalky Chamburcy 150 grs.....	58

CONGELADOS

Pollo empanado Findus 330 grs.....	292
Croquetas Findus 335 grs.	142
Lengua pelada Oliver 1 kg.....	590
Gamba Roja Oliver 1 kg.....	1.100
Calamar nº 3 Nacional Oliver 1 kg.	900
Rodajas de Merluza Oliver 1 kg.	350
Salmonetes Pescanova 1 kg.....	250
Sepia limpia Pescanova 1 kg.....	395

CHARCUTERIA

Jamón cocido Revilla 1 kg.	895
Jamón Serrano Oscar Mayer 1 kg.	1290
Jamón Serrano C/ Pata Oscar Mayer 1 kg.	799
Bacon Oscar Mayer 1 kg.....	213
Queso Peñas Arribas 1 kg.....	890
Queso Aprisco 1 kg.	950
Queso Mallorquín Grimalt 1 kg.	820
Salchichas Frankfurt Revilla 160 grs.....	55
Lonchas La Lechera 150 grs.	96
Paté Herta 200 grs.....	246

PERFUMERIA Y LIMPIEZA

Gel Vera Dermo L.....	242
Espuma Studio Line 175 ml.	361
Spray Studio Line 200 ml.....	393
Compresa Femma 20 u.	78
Pañal Dodotis T. grande 44 u.....	1.222
Papel Higiénico Dovay Pack 4 u.....	99
Lavavajillas Rey L.....	64
Detergente Skip 4 kg.....	730

BAZAR

Plancha automática Magefesa	2.248
Cafetera Melitta 16 tazas	4.558
Sandwichera 2 u. Magefesa	4.365
Tostador Todotipo pan Philips.....	3.603
Vídeo Mitsuri M88 M/D	48.720
Lámpara Sobremesa Porcelana R-1058	2.442
Lámpara Sobremesa Porcelana V-20.....	3.142

TEXTIL

Camisetas Niño M/C Algodón desde	351
Camisetas M/C Unisex Ferrys.....	500
Chandal Niño/a	995
Falda Niña.....	1.950
Blusas Niña	1.200

CALZADO

Deportivos caballero desde.....	1.443
Deportivos niño desde	1.100
Zapatillas Cordones Sra y niña.....	495

MENAGE

Jgo. 7 pzas. espiga Refresco.....	825
Cafetera Orolely 6 tazas Monix	995
Conjunto 24 pzas. Cubertería Monix.....	1.195
Vaso Tubo Elsa Pack 6 u.	295
Ilévase tres y pague dos.	
Vajilla Pekín 20 pzas.....	2.225
Olla a presión bombeada 4 l. Magefesa.....	4.658
Olla a presión bombeada 6 l. Magefesa.....	5.398
Olla a presión bombeada 8 l. Magefesa.....	5.965
Olla a presión bombeada 10 l. Magefesa.....	7.766
Tabla de planchar Mod. Líder	1.275

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Col·laboren:
Francesc Amengual
Miquel Barceló
Joan Bauçà
Antònia Bauçà
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Pere Fons
Catalina Bauçà
Col·legi Públic

Llocs de venda
Ca'n Caminer
S'Estany

Redacció
C. Joan Barceló, 29
07250 Vilafranca

Impresa a
Informacions Llevant, S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28
07 500 Manacor

**Els articles publicats en
aquesta revista sols
expresen l'opinió dels seus
autors**

Per una carretera més segura

Quan la carretera és notícia ho sol esser per alguna desgràcia. El dijous 29 de març, sense anar més lluny, dos vilafranquers eren atropellats. Per sort els accidents no tingueren caràcter greu. Aquest fet emperò ens recordà que la carretera amb l'actual situació és un perill constant, acostumats a oblidar-ho quan sols de tant en tant sentim a dir que un cotxe ha ensopegat a un o altre indret de la carretera o que «fulano» o «mengano» han tengut una mica de topada dins el casc urbà creuat per aquesta via que resulta esser la més transitada de Mallorca. Això sense oblidar les víctimes mortals que hi ha hagut tant dins el poble com a les proximitats, o el cas del nin Joan Pascual Requena que amb tan sols dos anys es va quedar paraplejà per mor d'un accident poc clar i en el que certes suposicions apunten a un excés de velocitat del conductor que el va ferir. Com a cas més recent és la mort d'un jove soldat el 5 de gener d'enguany, encara que tal volta en aquest cas no hi hagués excés de velocitat del cotxe que l'atropellà quan anava en motocicleta.

El mes passat en aquesta revista ens fèiem ressò de la manca de senyals de «Stop» a quasi tots els carrers que donen a la carretera. El primer dimarts d'aquest mes el ple ordinari de l'Ajuntament va debatre, encara que d'una forma prou superficial, la inseguretat de la carretera. El PSM va realitzar en aquest sentit dues propostes. Una que es col·loquin semàfors i l'altra que s'instal·lin els «Stops» allà on n'hi manquin. La primera fou rebuda amb sorpresa pel grup de govern. El batle va posar al corrent de la corporació que hi ha uns estudis del Servei de Carreteres en el que es demostrà que allà on hi ha instal·lat semàfors el nivell d'accidents mortals és més elevat. Dit això es va acordar que aquest estudi sigui facilitat i explicat als grups municipals abans de prendre cap decisió compromesa o que a la llarga pugui esser equivocada. En cas de què no s'arribi a semaforitzar la carretera el que sembla clar i necessari és trobar unes mesures que evitin l'excés de velocitat. La segona proposta fou la de posar «Stops» a tots aquells carrers, un total de quinze, que no estan degudament senyalitzats. Doncs aquesta proposta que sembla de més factible solució va trobar més emperons per part del PP del que es pogués preveure. El batle va assegurar que no feia gaire temps que en dues ocasions havia demanat a la Conselleria d'Obres Públiques que instal·lés els «stops» i que en cap de les dues sol·licituds havia obtingut resposta. Proposà seguidament intentar-ho una tercera vegada. L'oposició dubtà que si amb dues vegades de demanar-ho tan sols s'havien dignat en contestar, ho fecin ara. Es proposà en un principi, per part del PSM, que l'Ajuntament els comprí i les faci posar sense haver d'esperar a què des de la conselleria es decideixin a instal·lar-los. El tinent de batle, Tomeu Morlà, demanà al PSM si sabien el que costa un «stop». La resposta de Joan Bauçà va esser que costàs el que costàs s'havien de col·locar. Des del PP es va incidir que en certa ocasió es va fer un estudi del que podria costar posar tots els «stops» i que «se n'anava molt amunt». Finalment després de discutir-ho es va aprovar fer l'escrit a la conselleria per tercera vegada.

Nosaltres tampoc sabem el que poden costar quinze «stops», però el sentit comú ens diu que costaran manco que els 21 milions de pessetes que el PP es vol gastar en fer una plaça que no sembla més necessària i urgent que millorar la seguretat a la carretera. Per tant, la pregunta sobre el que pot costar un «stop» no ens sembla gens ni mica sèria. Quant els qui comanden a l'Ajuntament s'han gastat milions en vallar el quarter de la Guàrdia Civil, millorat el despatx del batle i gastat més del 10 per cent del pressupost en festes, al proposar una millora per a la seguretat vial sembla que no s'hauria de qüestionar el que poden valer quinze senyals de tràfic. Al cap i a la fi els doblers de l'Ajuntament no són dels qui els gestionen, encara que s'ho pensin. Des d'aquestes retxes intercedim per un consens municipal que ens porti a una millor i necessària seguretat a la carretera. Una seguretat que no té preu, malgrat qualque regidor ho posi en dubte.

En un ple molt polèmic, l'Ajuntament de Vilafranca va debatre una sèrie de punts de gran transcendència el dimarts 3 d'abril. En un principi, al ser una sessió ordinària, el gran tema a tractar era la «situació dels carrers asfaltats després de les obres de clavegueram». En canvi, el PSM va incloure deu mocions d'urgència que allargaren el ple per espai de més de dues hores. La tensió va fer acte de presència quan el batle va impedir que es votés la seva destitució com a delegat de Vilafranca davant la Mancomunitat del Pla i també quan aquest acusà al PSM de «presumiblement haver falsejat firmes» en l'opció de compra d'uns terrenys de vora el camp de futbol per part de l'Ajuntament, ja que aquests figuren a les Normes Subsidiàries com a «zona d'equipament esportiu».

També es sol·licita la col·locació de «Stops» als carrers que hi donen

L'oposició demana semàfors per a la carretera

La seguretat a la carretera va ser un tema prou discutit amb propostes de solució per part de l'oposició. En primer lloc es va proposar una sol·licitud a la Conselleria d'Obres Públiques per a què instal·li semàfors a la carretera i en segon lloc que es col·loquin tots els «stops» que manquen en els carrers que hi desemboquen. El batle va dir que els semàfors, tal vegada, no eren la millor solució ja que segons un estudi del Servei de Carreteres, està demostrat que allà on hi ha semàfors l'índex d'accidents mortals és més alt que allà on no n'hi ha. Finalment, el batle proposà i s'acceptà, que abans de fer gestions directes per col·locar semàfors, la corporació vegi aquest estudi del Servei de Carreteres. Pel que fa a la col·locació de senyals de «Stop» la proposta del PSM era que es demani a la «conselleria» que els posi i sinó que sigui el mateix Ajuntament qui se'n faci càrrec. Tomeu Morlà demanà si, «sabeu lo que val un stop» ja que segons un estudi que es va fer «fa temps» el pressupost per col·locar-los pujava molt alt.

Joan Bauçà replicà que «costi el que costi es fa necessari posar-los». El batle, per la seva part, assegurà que en dues ocasions «ho he demanat a la conselleria i no m'han contestat». La seva proposta va esser que s'intentàs una tercera vegada. El PSM, UM i Salvador Barceló condicionaren aquesta gestió a què «si en un mes no han dit res que l'Ajuntament les compri i els faci posar».

El tema de l'asfaltat de carrers va deixar clar, i així o va reconèixer el batle, que hi ha deficiències que s'hauran d'arreglar i que el problema s'havia tractat amb el contractista. Bernat Garí no va arribar a aclarir si «Melchor Mascaró S.A.» havia posat els 4 centímetres d'asfalt da-

Tomeu Morlà del PP demanà al PSM si saben el que costa un «Stop», ja que segons ell el pressupost se n'anirà molt amunt

mund cada síquia abans d'asfaltar tots els carrers. El PSM proposà que es cerqui la millor solució per evitar els clots i que mentres tant no es pagui una sola pesseta de la part que li correspon a pagar a l'Ajuntament. Aquí, intervingué el delegat d'obres, Pedro Amengual, qui digué «jo a això de no pagar no ho veig clar». Més tard, Tomeu Oliver del PSM li recordà que moralment havia de votar a favor ja que «a les obres del clavegueram hi tens màquines fent feina», tenint per rèplica d'Amengual que, «no té res a veure es clavegueram amb s'asfaltat».

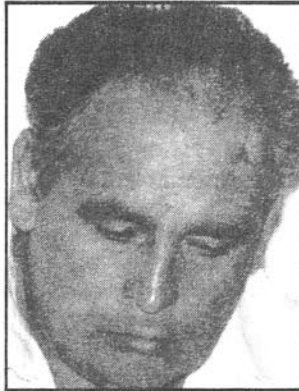
En el punt del «Pla d'Extensió d'Educació Física als centres docents» se va acordar crear una comissió integrada per Sebastià Barceló, Pep Sansó i Joan Bauçà que estudiaran les necessitats més urgents que afectin a l'escola de la vila. El tema de la plaça nova sortí també damunt la taula, amb la proposta, per part del PSM, d'anular l'obra. El batle va dir que es qui votassin en contra s'haurien de responsabilitzar de les possibles indemnitzacions

que s'hagin de pagar als propietaris afectats per la suspensió. Aquí es va entrar en un diàleg de sords en el que es va remoure les postures de la part de veïnats que estan a favor, un 60 per cent segons el batle, i els qui hi estan en contra. Finalment la proposta del PSM va prosperar amb els seus quatre vots i el d'Antoni Nicolau, front als tres en contra del PP (no va poder assistir al ple per enfermetat el regidor Sebastià Barceló) i l'abstenció de Salvador Barceló.

Foren dues les mocions que no varen votar per decisió del batle. La primera era un proposta per a què Pep Sansó del PSM fos designat nou representat de Vilafranca davant la Mancomunitat. Bernat Garí va dir que el delegar aquesta responsabilitat era funció seva i que «com que en Pep no té sa més mínima confiança per part meua, no ho serà... abans m'haureu de llevar de batle». Tampoc va dur a votació la seva rebaixada de sou com a batle proposada pel PSM, qui demanà que el batle delegui funcions a altres membres del consistori. En aquest punt Salvador Barceló va ser de l'opinió de què els nous percentatges per a repartir les «despeses de representació» (la partida destinada a pagar el consistori) no era la més correcta.

En una moció el PSM presentà la proposta de comprar els terrenys de just davant el camp de futbol que figuren com a zona d'equipament esportiu en el pla de les Normes Subsidiàries. Es va presentar un escrit firmat pels propietaris en el que s'ofertava la venda dels terrenys. El batle es va oposar i va dir que «pressumiblement les firmes estiguin falsificades» però no accepta el rept de Tomeu Oliver que li va demanar si volia mantenir les mateixes paraules davant els propietaris. Tomeu Oliver va qualificar les paraules del batle d'insultants i inju-

El batle reconeix que hi ha deficiències en els carrers asfaltats i que ell és el primer interessat en què les obres es facin bé

Pedro Amengual:
«Jo en això de no pagar al contractista mentre no s'arregli l'asfaltat no ho veig clar»

Joan Bauçà: «Els carrers que donen a la carretera són perillosos i els stops s'haurien de col·locar com més prest millor»

Bernat Garí:
«Abans de deixar de ser delegat de la Mancomunitat del Pla, m'haureu de llevar de batle»

rioses i demanà que constassin en acta. A la votació, el regidor Joan Bauçà com a part interessada en la venda no va votar i Salvador Barceló es va abstenir amb el que, el PSM guanyà la proposta de comprar la zona, que podrà servir en un futur com a zona esportiva o destinada a altres usos públics. Seguint, després amb noves propostes, es va acordar canviar l'horari dels plens ordinaris que passaran a celebrar-se

cada quinze dies, els dissabtes a les onze del matí per decisió del PSM, UM i Salvador Barceló, ja que el PP (3) va votar en contra. Abans d'arribar als precs i preguntes es va elegir a Salvador Barceló com a organitzador de la Festa del Meló d'enguany. El portaveu del Grup Mixt va dir que dins la comissió de festes hi volia el batle i un representant de cada partit.

Miquel Barceló

És qüestió de quedar bé

En el ple del 3 d'abril una de les frases més repetides pel batle de la vila va ésser la de: «jo som el primer interessat en què les obres quedin bé». En aquells moments em va venir a la memòria la resposta que li donà Bernat Garí a una veïnada, a començaments del 84, quan aquesta li demanà si era possible asfaltar el seu carrer. El batle deixant entreveure certa bonhomia li contestà «que més voldria jo, que poder asfaltar tots els carrers de la vila». Sis anys després, l'esperit de voler ser sempre el bo de la pel·lícula segueix patent a l'orgull de qui fa i desfà a l'Ajuntament sense més control que el que li pugui dictar la seva consciència. A no pocs, ens semblava que tal volta l'afany de personalisme en els primers anys de «Ajuntament democràtic» s'aniria fonent amb el pas del temps i quant s'adquirís més experiència. Però sembla que no ha succeït així com esperàvem. Seguim veient que el més important de tot és que el batle quedi bé davant l'opinió pública i que el seu personalisme està per davant qualsevol interès de la col·lectivitat. Tal volta no és el poble mateix el primer interessat en tenir uns bons serveis i uns carrers ben asfaltats i que en el mig any no estiguin pitjor que abans de ser asfaltats? Esperem que els qui es pensaven que qui governa el nostre Ajuntament, «llaurarien un bon futur per aquest poble» se n'adonin de què el que estan fent és esterrossar sense haver donat cap reia i que els hi preguntin on guarden el blat.

Miquel Barceló

Sempre que veig un soldat
me recorda i dic ver,
que a dins jo hi duc gravat
que també ho vaig esser.

Era l'any cinquanta-dos
en s'hivern quan feia fred,
sense bromes per dir-vos
vaig passar per un lloc estret.

Voluntari a Pollença
i es sentir es nom, castiga,
tot d'una per més ofensa
es cap com una bombilla.

Vestit com un fantasma
sa roba que em varen dar,
molt hagués pogut engreixar
i créixer de cada cama.

Es gorro m'era grosset
i me tapava ses orelles,
me veien un poc ses celles
i així anava més dret.

Me varen donar un capot
que casi m'arrossegava,
es cinturó em sobrava
quina feta pobre al·lot!

Sa forqueta i sa cuera

Sa Mili

que a tot mos varen donar,
que poc la vaig emprar
de dolent que es menjar era.

Mal gust i mala olor
des ciurons que rebutien,
n'hi havien que no podien
en què fos poc, acabar-s'ho.

Per menjar no hi havia bregues
hasta en solia sobrar,
aquelles mongetes negres
que no en volia ni un ca.

Era es xusco lo millor
que no bastava per res,
es xocolate poc espès
que pareixia brutor.

Tot lo dia instrucció
així guanyàvem dos reals,
pes mando era un honor
tractar-mos com animals.

Així amb sa meva manya
lo que record vos diré,
qualcun sense cap dotber
de veres era de plànyer.

Es negoci des cantiner
que s'omplia sa butxaca,
encara deu dur sa taca
sa seva ànima si en té.

Quin mando hi havia allà
ell sempre vestien gojosos,
a s'assistent i a s'escolà
aquests contents i rumbosos.

Aquests i ets enxufats
acabaven d'arreglar-ho,
si no han demanat perdó
per jo no estan perdonats.

Amb sos crits mos feien por
així es bons disfrutaven,
uns reien i altres ploraven
qui pot oblidar això.

Es que se'n duen a Àfrica
encara patien més,
llavors tot era per sa pàtria
perquè aquell interès?.

Qui oblidat i no demana
si Déu els pot perdonar,
pes càstic que varen dar
a tota persona humana.

Biel Monserrat

Apoyo a las PYMES Créditos

hasta el
Doce %

Inversiones en empresas (nuevas instalaciones, ampliaciones, reformas) de los sectores comercial e industrial. Subvenciones entre tres y seis puntos y medio del coste financiero del préstamo, según el tipo de inversión a realizar.

Desde 1983 la Conselleria de Comerç i Indústria ha tramitado 1.447 expedientes de créditos subvencionados de las PYMES; lo que ha supuesto más de 9.000.000.000 pesetas de inversión, 780.000.000 pesetas de subvención y la creación de más de 700 puestos de trabajo.

Información en la Conselleria de Comerç i Indústria

C/ Gran Via Asima, 4 B - 1ª Izquierda Polígono Son Castelló 07009 Palma de Mallorca Telfs. 72 60 47 - 72 64 41 - 72 60 43

CONSELLERIA DE COMERÇ I INDÚSTRIA
GOVERN BALEAR

Les ortigues, saludables i saboroses

Serà sempre un misteri com l'home va descobrir les virtuds d'una planta tan virulenta; però el que és ben cert, és que ja els antics metges grecs ressaltaven les seves qualitats terapèutiques. Els romans, Discòrides en el segle I i Galeno en el segle II, reconeixien les seves virtuds hemostàtiques i antisèptiques del suc fresc i de la infusió d'ortigues, destacaven les seves qualitats expectorals amb mel i els seus efectes afrodisíacs barrejades amb vi.

VIRTUDS MEDICINALS

(Us extern)

Si l'ortiga pica és degut a què els seus pelets urticans transparents contenen una barreja de histamina i ocuticolina. De totes maneres, Maurice Messegué, a l'igual que els metges de l'antigüetat, considera que les picadures són un estimulant general de l'organisme i que allunyaen les malalties reumàtiques.

Antigament es practicava l'ortigació, o sia, flagel·lar-se amb ortigues amb casos de febre, bronquitis, absència de menstruació, impotència, lumbago, ciàtica, reumatisme, etc., però si aquest mètode, encara que eficaç, us sembla agosarat, hi ha altres més suaus, com infusions, decoccions, locions, etc.

El que fa dubtar a molts, és com agafar-les sense que piquin. Per això, o posar-se uns guants, així de fàcil, o també collint la planta per abaix arran de terra, estirant cap amunt en el sentit dels pelets urticans i mai cap avall.

Per al mal de trastorns, el suc fresc d'ortigues obra com una meravella. El suc es fa picant una bona quantitat d'ortigues amb unes cullerades d'aigua fins a aconseguir una pasta que després s'exprimeix amb un padàs de lli. En cas d'hemorràgies, un cotó amarat amb suc d'ortigues atura tot d'una l'hemorràgia.

Aquest poder hemostàtic s'utilitza pels talls, les petites ferides, (en les que endemés és antisèptica i cicatritzant) i per genives sensibles que fan sang amb facilitat. Es fa un suau massatge amb el dit gros untat de suc d'ortigues. També aquest suc fresc d'ortigues es pot utilitzar com a corutori, en cas d'angines, degut al seu poder desinfectant i cicatritzant, o per fer el caragolí amb l'amigdalitis.

Des de fa molt de temps enrera, és molt coneguda l'eficàcia de l'ortiga amb la caiguda dels cabells. S'utilitza el suc fresc d'ortigues per fregar la pell del crani. L'inconvenient més gros, és que el suc fresc no es conserva molt de temps.

El suc fresc d'ortigues dissolt amb aigua, serveix de loció netejadora del cutis, essent recomanable en casos d'agné, eczemes i irritacions, tenint un alt poder desinfectant i astringent.

En cas de dermatitis, es pot combinar l'efecte intern amb l'efecte extern fent una cura d'infusió d'ortigues. Es recomana, sobretot, amb les uticàries d'origen alimentici.

(Us intern)

La infusió s'obtindrà deixant reposar durant cinc minuts, 25 grams d'ortigues fresques amb mig litre d'aigua bullenta. Passat aquest temps, es destapa, es cola i s'endolceix amb mel.

Aquesta infusió és diurètica, depurativa de la sang i per tant aconsellable en les retencions d'orina, càlculs renals, gota, reuma, i malalties de la pell. Es prenen dues o tres tasses per dia a raó de dues o tres setmanes de cura (el millor temps de l'any és en el canvi de les estacions).

Ja hem esmentat el seu poder hemostàtic de l'ortiga en ús extern (el poder d'aturar les hemorràgies), degut a la histamina que ajuda a contreure els vasos sanguinis. Però també en ús intern, ens demostren tenir aqueixa virtut ben coneguda pels metges del segle XIX que al receptàvem amb l'hemoptissis (expulsió de sang per les vies respiratòries) quan la tubercolosi representava una càrrega social.

S'utilitza per tant en tot tipus d'hemorràgies, pèrdues uterines i regles massa abundants. Essent les ortigues molt riques amb clorofil·la, ferro, i magnesi, convenen molt pels anèmics, els convalescents, les embarassades, els estudiants, els nins en creixament i els esportistes. Ben al contrari del que pareix, cuites són molt fines al peladar. Endemés, els artrítics, gotosos o reumàtics que no poden abusar dels espinacs per esser massar rics en àcid oxalic, no tenen cap tipus de contradicció amb les ortigues.

La decocció de les ortigues, beguda

tres vegades al dia, rebaixa la glucosa a la sang. Aqueixa decocció s'obtindrà a raó d'una grapada d'ortigues fresques per un quart de litre d'aigua. Se li dona un bull, es tapa i es deixa reposar de deu a quinze minuts. Després es cola.

Els diabètics es poden beneficiar del poder hipoglucemiant (disminució de la quantitat normal de la glucosa de la sang), de les ortigues, prenent tres vegades al dia, una culleradeta de suc fresc de les ortigues a canvi de la decocció.

CURIOSITATS

A la ramaderia, quan les ortigues són utilitzades mesclades amb el ferratge, augmenten la producció de la llet i aqueixa és molt més rica en grassa.

TRUITA D'ORTIGUES

(Quatre persones)

- Sis grapades de fulles d'ortiga
- Dos alls picats
- Una culleradeta de julivert capolat
- Sal, prebe bo i nou noscada rotllada
- Cinc ous batuts i oli d'oliva

CREMA D'ORTIGUES

(Sis persones)

- Sis grapades de fulles d'ortigues
- Una ceba grossa tallada molt fina
- Una fulla de llorer
- Tres cullerades de farines de blat de les índies
- Dues tasses de crema amb llet
- Sal i nou noscada

Es bullen les fulles d'ortigues amb la ceba, sal i llorer amb quatre plats d'aigua. Una vegada sigui ben cuit, es passa per la capoladora es posa la crema de llet, la farina de blat de les índies i la nou noscada rallada i es fa bullir cinc minutets. A l'estiu es pot servir ben fresca (i vos assegur que ha de ser ben bona).

Bartomeu Català

«Els que enrevolten al batle han per interessos personals»

Salvador Barceló, ex-regidor del PP, diu que urbanitzar Sant Martí sols beneficiarà a uns pocs

Pel seu aspecte, qualcú diria que li dóna uns aires al sindicalista Nicolás Redondo. Durant més de sis anys ha callat certes coses fins que, com una bufeta que es desfà el nuu i es desinfla, quan ha romput els lligams al grup de govern municipal, romp l'auto-imposada llei del silenci. Salvador Barceló amb Esteve Català fugiren del PP com qui salta d'un vaixell que s'enfonsa i es procura un surador amb el que arribar a terra. Salvador és l'home entrevistat d'aquest mes perquè la seva presència i actitud en els darrers plens ha marcat un canvi a l'Ajuntament, per bé o per mal el temps ja ho dirà. A l'hora de parlar no empra sedassos, sempre diu el que pensa però deixant algunes fites clares per no ferir massa algunes sensibilitats. Per a ell, hi ha gent que encara no ha entès bé el que va passar amb la fuga seva i de n'Esteve del PP.

«Tots els cinc regidors vàrem coincidir a finals de l'estiu passat que les coses no podien continuar a l'Ajuntament així tal com havia funcionat fins aleshores i per tant decidírem que era necessari fer un canvi a la batlia que seria substituïda per en Tomeu Morlà. Tots hi avenírem a bé a una reunió que férem a una caseta d'En Pere Fuana que té a baix de la vila. Dies abans de la Festa del Meló concertàrem una entrevista amb Gabriel Cañellas per exposar-li la situació i la nostra postura. Quan fórem a Ciutat ens trobàrem que també hi havia el batle. En Tolo Binimelis havia preparat a Cañellas i advertit de què En Bernat havia de continuar. N'Esteve i jo ja deixàrem clares les nostres intencions de deixar el partit perquè les coses no podien seguir igual. Després dies més envant férem una reunió a l'Ajuntament entre nosaltres cinc i el batle i quan vérem la seva intenció ens decidírem a fer un Grup Mixt».

- I, per què creus que els altres tres ens referen

per continuar respallant al Batle?»

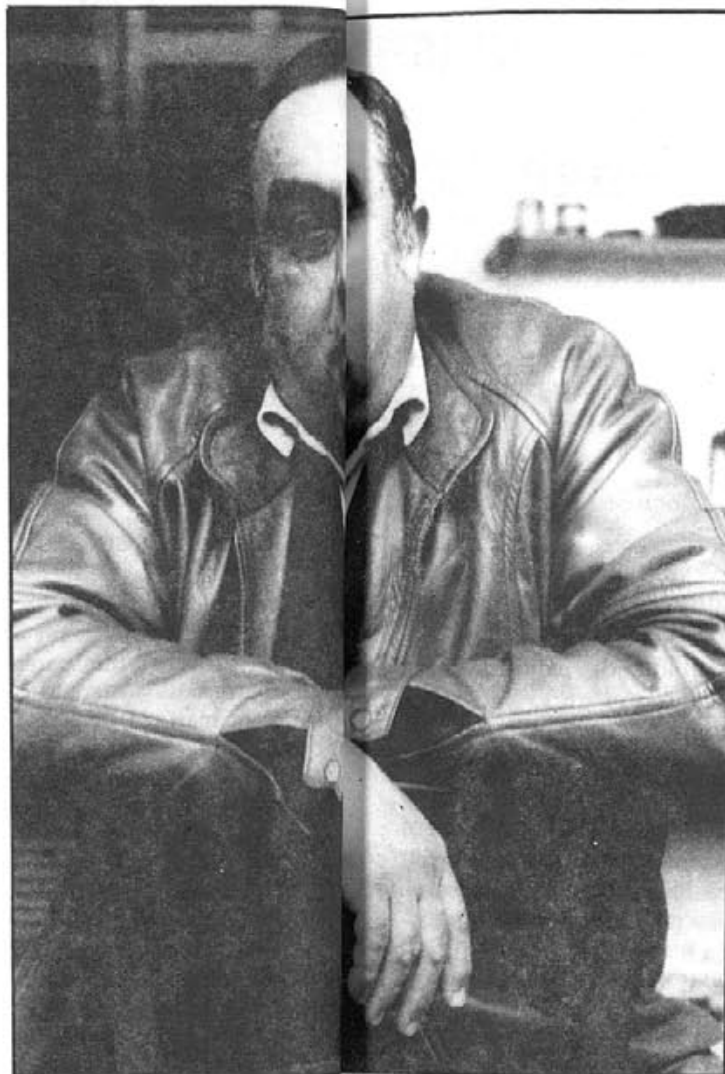
- Jo diria que per interessos personals i conveniències. En Tià «Ferreret» per mor de son pare, En Pedro «Fuana» té les màquines fent feina a les obres del clavegueram i en Tomeu «Forner» pels interessos que té en les fàbriques que volen construir darrera «Es Cruce». I a dins l'agrupació local també hi ha persones que el recolzen sols pel que hi puguin treure. Si és en Jaume «Ramell», quan ha hagut col·locat a les filles se n'ha fotut del partit. Tot s'hagués solucionat si En Bernat se n'hagués anat a Palma a un lloc de

«A En Bernat li oferiren un lloc de feina amb un sou de 180.000 pessetes però ell en volia un de 300.000 i xófer»

feina que li oferiren a la Conselleria d'Agricultura, crec que amb un sou d'unes 180.000 pessetes, però ell en volia un de 300.000 mil i un xófer. (En aquets moments intervé en Xesc Amegual per recordar que aquesta paga sols la tenen els directors generals i en Salvador replica...), jo no ho sé, el que si sé és que no va acceptar l'oferta que li feren per deixar la batlia en mans d'En Tomeu «Forner» i que entrés de regidor en Joan Planiol.

- Anem a parlar de l'Ajuntament i d'així com es du des de la batlia.

- Jo he cregut i crec que si En Bernat es deixàs aconsellar seria un bon batle. Però no ho fa. Actua moltes vegades com un dictador i amb massa afan de protagonisme. La funció d'un batle és repartir responsabilitats entre els demés membres del seu grup i molt millor si l'oposició també pot participar. Però a la vila no ha passat així. Tu creus que el batle pot anar a la inauguració de la gestoria d'En Tolo «Pistoles» quan ell mateix li havia denegat

el permís per obrir-la?»

- Salvador, sembla em però que tu també has estat criticat des de sec-

«Vaig evitar que apareguessin pancartes en el mitin del PP del 87, sobre embargaments provocats per un préstec de 3 milions del batle»

tors del mateix PP local.

- Sí ja ho sé, que n'hi ha que me posaren a parir quan a la Festa del Meló del 88 vàrem tenir pèrdues per mor del mal temps. Però vosaltres sabeu que aquell any es va invertir per a consoli-

«En Jaume «Ramell» quan ha hagut col·locat a les filles se n'ha fotut del PP»

dar la festa i que en anys pròxims tingués una millor popularitat. Però a mi al manco sempre que m'han demanat els comptes les he donat ben clars i ells no han fet el mateix amb la festa de l'any passat. Per què no els presenten?»

- Li deus més tu al PP o el PP a tu?»

- En el PP saben que si no hagués estat per jo no haguessin guanyat cap de les eleccions municipals. A les passades, gràcies a jo hi va haver llista del PSOE i amb això el vot d'esquerra es va dividir.

També gràcies a jo es va evitar que en el mitin del 87 les persones que havien avalat un préstec de 3 milions al batle i per no haver-lo pagat estaven a punt de veure embargats un tractor i algunes finques, es presentassin al mitin davant En Cañellas amb pancartes i que gràcies a la meua intervenció es va evitar i segur que això aquest que me critiquen no ho diven pel café.

- Què et pareix si deixam aquests «problemes» i parlam dels que afecten al municipi. Els dos grans temes són el clavegueram, del que l'oposició es queixa de la manca d'informació i la urbanització de Sant Martí. Quina és la teva visió d'aquests temes?»

- Crec que pel que fa al clavegueram hem començat la casa per les teulades. El primer de tot, era necessari fer la depuradora i no tirar les aigües al

«El futur de la vila passa per una llista d'independents amb En Salvador Bauçà com a cap»

torrent. Dels carrers que es van asfaltant ja veim com queden. De Sant Martí he arribat a veure que sols beneficiarà a uns pocs, encara que ens hagin venut la idea de què el poble en treurà profit, però la realitat crec que serà ben diferent.

- Pareix esser que la Comissió de les obres, on hi ha un membre de cada partit no està massa ben informada.

- Durant uns quants dies hem esperat veure uns expedients però ens han enredat molt, un dia amb excusa, altre dia amb altres i així n'hi ha que van guanyant temps. De què el batle no informa a l'oposició no ens ha de venir gens de nou, ja que tampoc ho fa amb els

«El batle assistí a la inauguració de la gestoria d'En Tolo «Pistoles» quan ell mateix li havia denegat el permís per obrir»

seus.

- I la delegació d'obres com funciona?»

- Funciona amb un delegat que és En Pedro «Fuana», que el fan pujar tres minuts abans de què comenci el ple a firmar els informes, o sigui tot ho controla el batle.

- Com veus el futur polític de la vila?»

- En el PP no crec que tornin presentar En Bernat i si es tornen presentar tres llistes el PP no guanyarà.

- I on es situa En Salvador Barceló?»

- Mira, jo crec que fa falta una llista d'independents que no siguin esclaus de cap partit. En un projecte d'aquest tipus jo hi faria feina.

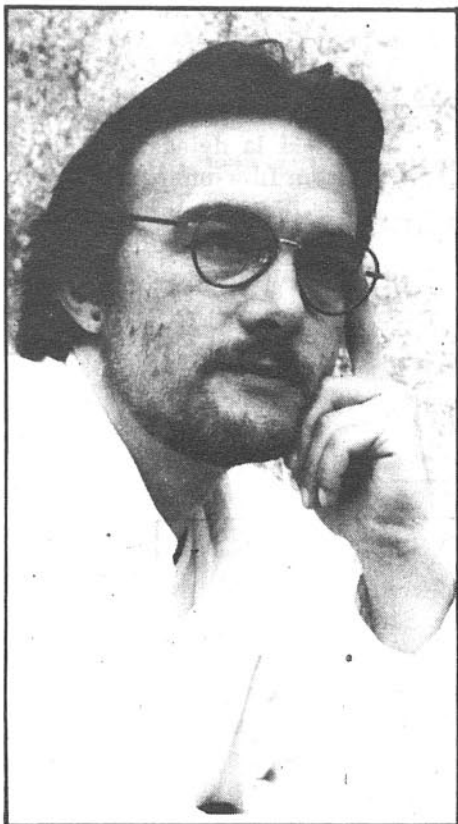
- I a la vila qui hi veus més capacitat per encapçalar una llista independent?»

- No hi ha dubtes que En Salvador Bauçà seria la persona més idònea i si el s'hi apuntés com a cap, jo feria tot el possible per acompanyar-lo i com jo crec que moltes persones de Vilafranca.

- Per acabar, no creus que en el PP han d'estar un poc disgustats amb tu?»

- No més del que jo hi pugui estar d'ells. No me poden fer cap expedient perquè si ningú m'ha falsificat la firma, mai hi estat afiliat. Sempre he actuat com independent, com a tal i com a persona més de dretes que d'esqueres hi vaig entrar i com independent me n'he tornat.

Miquel Barceló
Foto: X. Amengual

Crònica d'un diumenge

Francesc Amengual

22 de Desembre, les nou i mitja del matí, tot el personal que forma aquesta jaulia humana, està pendent de què els al-lots de Sant Idelfonso cantin el gros de la loteria. Mentre esperam amb il·lusió i paciència -quin remei ens queda- que els milions estan depositats en el bitlletet miraculós que duim amagat en el fons de la cartera, aprofitam per prendre un cafetet i repassant per damunt els titulars del diari. El pesemero «Sebastià Serra, demana en el Parlament l'autodeterminació de les Illes», quines coses penses tu, quan a l'estiu el Gran i General Consell demana audiència al Rei, ell és el primer que es posa l'americana i la corbata per sortir a la foto. Les deu i quart i els al-lots de Sant Idelfonso encara no han cantat ni el tercer premi. Tu te comences a posar nerviós i et paupes la butxaca interior de la caçadora per comprovar si el bitlletet segueix en el seu lloc. Segueixes llegint les lletres grosses del diari. «Les tropes del dictador Ceausescu maten indiscriminadament a milers de civils que pacíficament es manifestaven a favor d'una democràcia». Quines feines té aquesta puta gent d'anar pels carrers amb lo

bé que un està a ca seva, més garrot és el que han de mester aquests provocadors. Les deu i mitja i els al-lots de Sant Idelfonso canten el tercer premi, tu com que ja te saps el numeret de memòria segueixes llegint el diari. Una errada en la planificació dels llits de l'Hospital Materno Infantil de Son Dureta, ha provocat que les parteres siguin tretes de la clínica el dia següent d'haver parit, saps si el germaníssim Joan Guerra hi tengués accions «otro gallo cantaría» com diuen els forasters. 38.652... veinticinco mil pesetas... 62..., aquests ditxosos al-lots no s'arribaran a treure aguller amb aquest maremagnum de números. Agafes un poc de saliva amb el dit i gires la fulla del diari. El fotògraf Joan Antoni Rodríguez mor a Panamà d'un tret al cap realitzat pels Americans, el «Pentàgono» no reconeix la mort dels no americans. És que aquesta gent és especialista en ficar-se sempre allà on no els demanen, no si a n'aquest pas el dia manco pensat en trobarem qualcun de camuflat enmig del paper s'escusat, «saps si en deixassin comandar a mi, n'hi hauria més d'un que aniria a fer clots de figuera». Segon premi, tu ni tan sols t'inmutes, tu com tots, el gros o res». La porta de Branderburgo (símbol internacional de Berlín) ha estat oberta al tràfic peatonal. Aquests alemans ja n'han armades dues de guerres, si no van vius fent el pardal, fent el pardal,

quan els altres se n'adonin conte ja els hi hauran tornada enquellar. Les onze i els al-lots de Sant Idelfonso encara no canten el gros. Encens un cigarret, t'envies el fum dins els pulmons i penses, mentres el vas traent molt lentament en què gastaràs aquests milions que t'han caigut del cel. «El General Pinochet diu que acatarà les ordres de les urnes». Encara m'en record quan es van carregar aquell comunistot, que li deien, que li deien,... ah! sí un tal Allende. Homes com aquest és el que ha de menester el món, gent amb els collons damunt la taula. «El batle socialista de Calvià Francesc Obrador tanca l'emissora de ràdio per considerar que és poc oficialista». I aquest a més de batle que no és capellà i sindicalista de l'U.G.T.? no és gens estrany que volent esser tantes coses n'hi fugi més d'una de dins les mans. Seixanta un mil set-cents catorze, VINT MIL MILIONS DE PESSETES. A través del televisor se sent un grit de la gent OOH! amb una paraula, un orgasme col·lectiu. És increïble però en menys de deu segons tot el teu castell de cartes, se n'ha anat a la merda. T'aixeques de la cadira tot empenyat; tires amb mala llet el diari damunt la taula i una vegada al carrer penses: I per si fos poc aquest puta diari no du res interessant, vaja uns quinze duros més mal gastats, a partir de demà en compraré un altre.

Celebrat el judici de l'accident que deixà paraplàgic al nin Joan Pascual Requena de dos anys

Un total de més de cent cinquanta milions d'indemnització per distints conceptes sollicità el passat dia 22 de març l'advocat de l'acusació, Sebastià Reixac, pel nin Joan Pascual Requena Sureda que va quedar paraplàgic com a conseqüència d'un atropellament sufrí el 24 d'Abril de 1988 a Vilafranca, concretament a la seva portassa que dona a la carretera general que atravesava el casc urbà.

A la vista oral de cas celebrat davant el titular del jutjat de Primera Instància i Instrucció número 3 de Manacor, el fiscal, per la seva part sollicità la lliure absolució del conductor del vehicle Antoni Caimari Company, al considerar que els fets imputats no estaven suficientment provats, encara que sollicitàs al jutge que dictàs un autor de quantitat màxima d'indemnització a rebre pels perjudicats, davant un fet exent de responsabilitat penal, per cubrir les despeses derivades dels 450 dies que el nin, que quan ocorrí l'accident tenia 2 anys, necessità assistència facultativa. Miquel Oliver, que en nom de l'asseguradora Mare Nostrum exercí la defensa d'Antoni Caimari, assumí la tesis del fiscal i en una llarga argumentació va posar punt final a un judici que es perllongà per espai de dues hores i mitja. Es mostrà partidari de què el cas sia resolt per la jurisdicció civil i considerà que els informes aportats no eren conclusius.

El missèr Reixac basà la defensa en què els estudis del cas efectuats pel metge en física per les Universitats de Barcelona i Oxford, Rafael Pons, qui, amb un marge d'error de 10 %, va defensar la tesis de què el cotxe que atropellà al nin circulava a 96 kms. per hora quan només podia fer-ho a 60. Aquest informe no fou considerat suficient pel fiscal i la defensa

per provar els fets. Dels 150 milions demanats per l'acusació, 69 són en concepte de despeses metges, 30 pels mals causats, i 50 per indemnitzar mals morals, més 5.000 pessetes per dia de baixa. El jutge no va accedir a la petició de la defensa de suspendre la vista per poder recollir les declaracions d'un psicòleg i un neuròleg. Les parts que intervingueren en el judici oral celebrat el 22 de Març en els jutjats de Manacor dugueren un parell de testimonis de peritos per intentar donar llum i defensar amb claretat els seus respectius arguments sobre un cas difícil d'aclarir i en el que intervingueren tan sols un conductor que diu no recordar amb exactitud l'ocorregut l'accident, i un nin que en el moment dels fets contava només 2 anys.

L'atestat realitzat per la Guàrdia Civil es va fer trenta-vuit dies després d'haver ocorregut l'accident i fou realitzat a instàncies de la denúncia presentada pel pare del nin atropella. En el judici, uns quants veïnats delcararen com a testimonis, encara que cap d'ells va presenciar l'impacte de manera directa. El conductor va dir que no se n'havia adonat de la presència del nin i que circulava en caravana a 30 ò 40 km. si bé admeté un marge d'error del 10 per cent. Segons les declara-

La defensa demanà un total de més de 150 milions de pessetes a la companyia «Mare Nostrum»

racions, el cotxe, un Opel Kadett, va alçar al nin amb la seva part davantera dreta i quedà aturat amb les seves dues rodes laterals damunt l'acera. El nin probablement

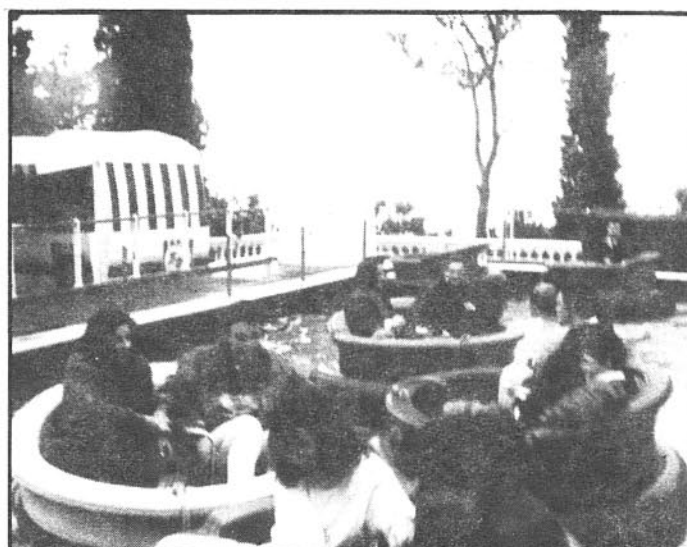
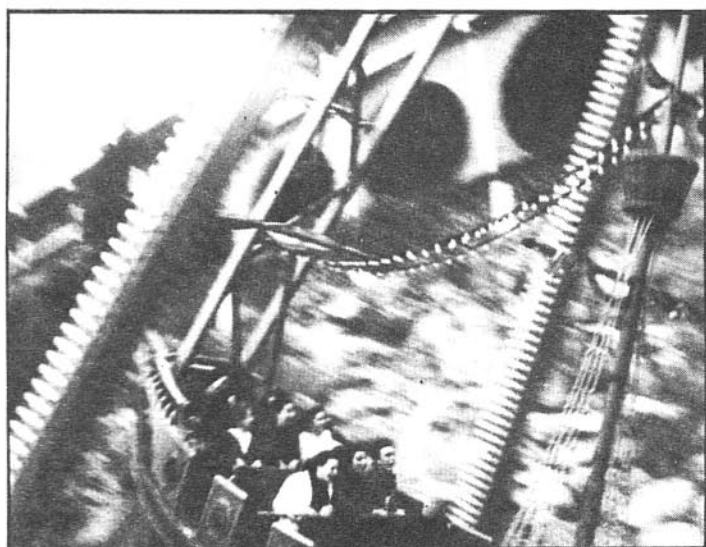
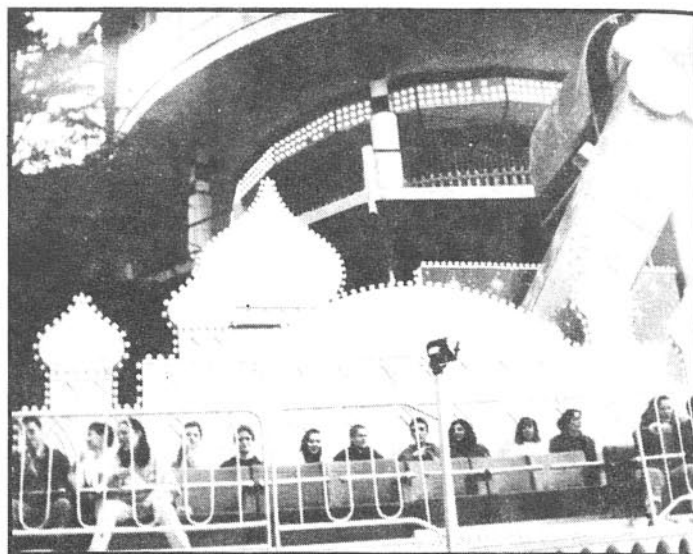
estava jugant damunt l'acera o bé havia sortit d'una cotxeira on estaven realitzant feina de la casa la seva mare i una tia. Segons testimonis la veïnada Montse Pastor uns moments abans de l'impacte el nin jugada damunt l'acera.

El metge forense ratificà els seus informes i el del neuròleg aportat per l'acusació qui indicà que Joan Pascual Requena pateix una contusió o estirament de mèdula espinal i que «al parèixer no hi ha possibilitats d'una evolució favorable» de la paràlisi que pateix en els seus membres inferiors. En el judici que quedà vist per a sentència, el fiscal i la defensa del conductor entengueren que no hi ha responsabilitat penal per part d'aquest darrer i el missèr del nin apart de les indemnitzacions va demanar que l'hi retirin el permís de conduir per tres mesos i una multa de 25.000 pessetes.. (Recull de DM-22-03.

LA SENTÈNCIA

La setmana passada fou sotificada la sentència del jutge que absol al conductor. La sentència és prou llarga amb distints fonaments jurídics. La mateixa recolleix una

ordre del jutge dictant auto d'indemnització de quantitat màxima que podria arribar a uns set o vuit milions de pessetes. La defensa ha apel·lat a l'Audiència Provincial que haurà d'examinar el cas i ratificar o rectificar la sentència del jutge

Viatge Cultural a Barcelona

Dia 24 de març, per primera vegada, l'escola va organitzar un viatge a Barcelona on hi varen anar els cursos, des de quart fins a vuitè. Vàrem partir a les 21'30 amb una camiona a la plaça de les Palmeres amb molta il·lusió. Arribàrem al port de Ciutat devers les 22'30, embarcàrem i partírem a les 00'30 cap a Barcelona.

A la nit el vaixell es va moure molt. Encara no havia sortit el sol i ja arribàrem a Barcelona, on ens esperaven dues camiones i dos guies. Ens varen dur a omplir-nos la panxa perquè teníem molta gana. Després anàrem al Nou Camp on ens varen mostrar totes les copes del Barcelona. Llavors ens dugueren al Tibidabo on a tots ens agradà molt.

Dinàrem a Montjuic i el dinar va esser molt bo. Llavors vàrem anar al Museu de la Ciència. Allà hi havia coses extraordinàries. Es va fer el vespre i vàrem anar a dormir a l'hotel que estava a Lloret de Mar. L'endemà anàrem a la Vila Olímpica. Després de dinar anàrem amb metro, que ens dugué al Barri Catòlic. Passàrem per les Rambles i vàrem beure de la Font de Canaletes. Després a la plaça de Catalunya i tot seguit al Corte Inglés. Sopàrem, anàrem a l'aeroport on vàrem partir cap a Mallorca a les 22'30 amb l'avió. Passàrem molt de gust a Barcelona i esperam tornar-hi anar.

Mª Fca. Bauçà Sastre
Fca. Nicolau Galmés
Mª Sitges Bauçà

Quin nom volem per a l'escola?

El passat dimecres dia 4 d'abril els alumnes del Cicle Superior sortírem pel poble, aprofitant que era dia de mercat, per a fer un tanteig d'opinió sobre el nom que se li ha de posar a l'escola.

L'enquesta passada a 200 persones és la següent:

ENQUESTA	Abril 90	cultura a Vilafranca
	Edat.....	Sexe.....
1. Sabeu que a l'escola li han de posar un nom?.....		— Qualque personatge de rondalles de la vila.
Ens voldríeu ajudar a trobar-ne un?.....		— El nom de la barriada de l'escola.
		— Qualque aspecte característic de l'escola o del poble.
2. Quin tipus de nom triaríeu? (màxim 2 X)		— _____
— Un personatge popular del poble.		3. Ens podríeu suggerir qualque nom?
— Una possessió		_____
— Qualque persona que hagi treballat per la		_____

Els resultats són:

* Les persones qüestionades foren majoritàriament dones: 32'6% homes i 67'4% dones.

* Les edats oscil·len des de 17 a 90 anys. Els percentatges més alts es donen en persones de 30 a 50 anys. En concret:

menys de 20 anys	10'7%
entre 20-30 anys	16'1%
entre 30-40 anys	20%
entre 40-50 anys	18'8%
entre 50-60 anys	9'6%
entre 60-70 anys	13%
més de 70 anys	11'8%

* Molta de gent no estava assabentada de què el Ministeri d'Educació i Ciència demana que el nostre centre tenguí un nom propi a més de C.P. de Vilafranca de Bonany.

Sí en tenien coneixement — 21'5%

No sabien res — 78'5%

* La disposició de totes les persones enquestades ha estat excel·lent:

Un 99% volgueren donar la seva opinió.

Només 1% no ens va voler ajudar.

* En quant al tipus de nom que agradaria per al nostre centre destaca en primer lloc el d'un personatge popular del poble, si bé totes les altres pro-

postes tenen també bona acollida. Segons les opcions donades:

- Un personatge popular del poble	29'1%
- Una persona que hagi treballat per la cultura a la vila	20'6%
- El nom d'una possessió del terme	17'5%
- El nom de la barriada del centre escolar	17'5%
- Característica de l'escola o del poble	10%
- Un personatge de rondalla	5'3%

* I ja concretament les suggerències que ens han donat són:

- Amb el mateix percentatge 12'9%:

- Joan Arbona Castañer	
- Santa Bàrbara	
- Sant Martí	
- Tomeu Penya	9'6%
- Es Cremat	6'4%
- Frai Lluís	4'8%
- Es Molí Nou	4%
- Escola dels Pins	
- Escola de la Vila	3'2%

Altres noms que ens han plantejat encara que amb un percentatge molt baix són:

Escola Es Jovent, Els melons, Ses Arcades, Sa façana, Castellots, Flor d'ametler, Son Pou, Son Pastor, Es Pagos, Sa Moleta, Sa Torre, Ses Parres, S'avinguda, Guillem Galmés, Pare Damià, Pere Fons, etc.

El líder Llucmajor s'imposà per 1-0 a un Vilafranca molt irregular

PORRERES, 2
VILAFRANCA, 1

El Vilafranca jugà el millor partit de la temporada, fins aleshores, dins el camp del Porreres malgrat a perdre de forma injusta en el minut 47 del segon temps en un penal fantasma assenyalat per l'àrbitre de torn que fins llavors havia fet un bon arbitratge. L'equip verd-i-blanc sortí al camp amb aires conservadors però amb el vent a favor i davant la tímidesa d'un Porreres que no creà perill, va prendre el timó i disposà de diverses ocasions de gol ja en la primera mitat. En el minut 13 un xut de Mesquida des de fora l'àrea sortí llepant el travesser. En el m. 20 en una falta treta per Neskeris la pilota va estar a punt d'aficar-se per l'esquadra esquerra de la porteria local. En el m. 23 Montserrat pogué marcar en una jugada de Mesquida però al final no encertà a la rematada final. I un minut després, en un embull dins l'àrea vilafranquera un rebot arribà als peus del líbero local que xutà a la xerxa. En el segons temps la millor ocasió del Vilafranca arribà en el minut 13 en un penal fet a Mesquida. Neskens el tirà al pal. En el m. 14 Margoi realitzà una jugada de gol però en els darrers metres el porter rebutjà la pilota.

El Porreres es va arraconar i a un minut de complir-se el temps reglamentari Montserrat marcà el gol de l'empat al resoldre una sèrie de xuts que toparen una i altra vegada amb la defensa local. Incomprendiblement el temps de joc s'allargà fins que en el m. 47 una treta de banda del Porreres, sense permís de l'àrbitre, arribà a Gudi qui tal volta creint que l'àrbitre feria repetir la treta, toca la pilota amb la mà. L'àrbitre que dubtà del que estava passant i a instàncies dels jugadors del Porreres siulà el penal que

seria el 2-1 definitiu. Així i tot el Vilafranca es va demostrar molt superior al Porreres qui no justificà en cap moment el lloc que ocupa.

ESCOLAR, 1
VILAFRANCA, 1

La repetició del partit Escolar-Vilafranca que finalitzà amb 3-0, però en què es va demostrar que l'equip local havia alineat un jugador de forma antirreglamentària, es va jugar el 28 de març dins el camp de Sant Llorenç i finalitzà amb empat a un gol. Tres dies després de perdre 2-1 dins Porreres, el Vilafranca tornà a realitzar un excel·lent partit i sols la mala sort impedí que es sumessin dos punts importants en vistes a aspirar al tercer lloc de la classificació. El primer temps finalitzà amb 0-1 malgrat l'Escolar alineés jugadors de l'equip que té a la categoria de «Preferent». El Vilafranca va fer un joc de control de pilota realment esplèndid i jugà uns 45 minuts de gran futbol. En el m. 6 arribà el 0-1 en una bona jugada de Margoi per la dreta, centrant al punt de penal per a què Pellé rematés a gol. En el minut 13 una gran rematada de cap de Biel Fraret obligà al porter gabellí a estirar-se les mànigues. L'Escolar sols creà una sola jugada de perill en el m. 20 al treure una falta. D'aquí al final del primer temps, el Vilafranca seguí dominant el centre de joc, semblant que els jugadors de la vila tenien un iman a les sabates per controlar l'esfèric i també hagueren d'aguantar les entrades brutals d'alguns jugadors de l'Escolar. En el segon temps el domini fou més repartit. En el m. 24 Damià hagué de retirar-se lesionat

per una forta potada i en el temps que l'entrenador feia encalentir a Mesquida arribà l'1-1 en el m. 28 en una jugada embullada dins l'àrea vilafranquera. Després, Pellé i Montserrat tingueren dues clares ocasions de gol que no s'arribaren a transformar. El joc continuà brusc per part de l'Escolar i en el m. 44 Gudi fou expulsat amb un jugador gabellí, després de veure's les cares. L'actuació arbitral fou nefasta.

VILAFRANCA, 3
MARGARITENSE, 1

Malgrat a ausències importants per lesions i targetes, Monserrat, Damià Margoi i Gudi no jugaren, el Vilafranca sols va emprar 40 minuts per a sentenciar el partit front el Margaritense. La incorporació de Paco va ser clau per a què es guanyés amb amb certa comoditat. De fet, el mateix jugador aconseguí dos dels tres gols. El primer en el m. 17 en un potent xut prop de la línia de l'àrea grossa visitant i el 2-0, també de xut potent en una pilota passada per Biel Fraret en el minut 30. Set minuts més tard en un embolic dins l'àrea petita, Senyoret aconseguia un 3-0 que feia presagiar golejada. En canvi en el segon temps les coses no foren tan clares i en algunes fases inclús el Margaritense va dominar. Així i tot Pellé i Senyoret tingueren dues claríssimes ocasions de gol que no es varen aprofitar. En el minut 37 del segon temps arribà el 3-1 definitiu.

LLUCMAJOR, 1
VILAFRANCA, 0

Mal partit el jugat pel Vilafranca dins el camp del líder Llucmajor, amb la presència

de bastants seguidors de la vila. Durant el primer temps el joc es va desenrotllar en mig del camp. El Llucmajor creà tres ocasions de gols, dues foren tretes per Gori «Torretes» de damunt la línia de gol i la tercera Pep Fosc en una gran aturada abans d'acabar la primera part. En el segon temps el Vilafranca va jugar endarrerit i el Llucmajor es va tirar damunt. En el minut 20 arribà el gol local en un xut tancat sobre el portal de Fosc, que rebutjà malament, i un davanter lliure de marcatge xutà a gol. El Vilafranca sols es decidí a atacar en els deu darrers minuts, després de sofrir algunes entrades fortes dels locals. Damià hagué de deixar el camp després de rebre una forta potada del lateral dret llucmajorer. El líder no provà la seva condició però es quedà amb els dos punts. El Vilafranca jugà sense idees a la davantera i sense coordinació en el centre del camp.

FUTBOL BASE

ALEVINS
Vilafranca, 0
Porreres, 1

Avance, 1
Vilafranca, 4

Vilafranca, 0
S'Horta, 0

BENJAMINS
Atc. Sallista, 4
Vilafranca, 0

Vilafranca, 0
Sallista, 11

Els equips inferiors ja juguen els darrers partits de la temporada. Els alevins ha sumat tres punts en els dos darrers partits, mentre que els benjamins han sortit apallissats en les seves darreres confrontacions.

M. Barceló

DEFUNCIONS

Miquel Febrer Jaume, dia 1 d'abril als 87 anys. Descansi en Pau.

PLUVIOMETRIA

- Dia 26 de març, 12 l/m²
- Dia 27 de març, 4 l/m²
- Dia 29 de març, 3 l/m²
- Dia 01 d'abril, 3 l/m²
- Dia 02 d'abril, 10 l/m²
- Dia 09 d'abril, 20 l/m²
- Dia 10 d'abril, 16 l/m²

Pel que veim el mes d'abril ha començat prou plujós. En els primers quinze dies el pluviòmetre ha enregistrat un nivell de 46 litres per metre quadrat. Les temperatures han baixat una mica, sobretot el Dissabte Sant. El mes de març en canvi, fou de temperatures bastant altes i molt poques pluges.

ACLARACIÓ SOBRE GLOSES

Les gloses del mes passat no anaven signades. El motiu no és altre que una errada o un oblid dels mecanògrafs. Les titulades «Es jubilat, és senyor» eren obra de Miquel Capellà «Solleric» i les

«Notícies de poble petit» de Biel Monserat.

ENQUADERNACIONS «ES MOLÍ NOU»

Ja s'han començat a realitzar les primeres encuadernacions de la revista. Tots els interessats en fer-les encuadernar les poden dur a «Encuadernacions Riera» darrera el Convent de Manacor o que ens les facin arribar a la redacció. Si us manca qualche número no hi ha que passar ànsia, el tendreu gratuït.

ACCIDENTS A LA CARRETERA

El dijous 29 d'abril hi hagué dos accidents prou aparatosos a la carretera. A migdia l'amo en Joan Nadal era ferit per un cotxe vora Sa Creueta quan anava en mobilette i l'horabaixa Madò Joana Maria Barceló «De l'Anzell» fou atropellada per un «vespino» a la plaça de la Constitució. Per sort les ferides no foren massa greus en llur casos.

PLENS ORDINARIS

Aquest proper dissabte toca haver-hi ple a l'Ajuntament a les onze del dema-

tí, tal com es va acordar en el ple de dia 3 d'abril.

PLE DEL 19 DE MARÇ

Aquest dia es va acordar el pintar les façanes de l'escola i de l'Ajuntament, dins el Pla de Millorament de Façanes del CIM. En els altres quatre punts, dels cinc que componien l'ordre del dia, foren rebutjats per PSM, UM i Grup Mixt com a protesta per algunes actuacions del batle i per donar-li un «avís» de què està en minoria, segons fonts de la mateixa oposició.

CONFERÈNCIA

El dimecres 11 d'abril tengué lloc en el saló d'actes de «Sa Nostra» una conferència sobre els efectes de les plantes medicionals i la seva aplicació per curar enfermetats. Els naturopates Joan A. Sanz i Manel Lara explicaren les propietats de les plantes que tenim a mà i constataren que per a curar certes enfermetats l'argila de les terres de la vila tenen un gran poder curatiu. Resultà una xerrada prou entretinguda amb la presència d'una trentena de persones.

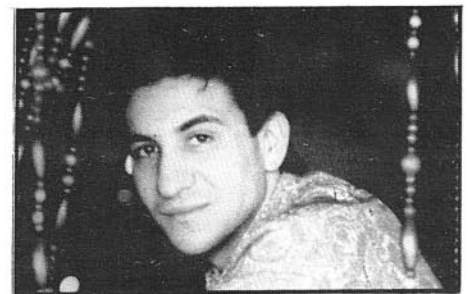
CONTARELLA

Visió depravada d'una rondalla d'estiu (II)

El cantant de l'orquestra anuncia que la propera cançó que interpretaran serà: L'ONLY YOU, és l'hora de la dansa, del sacrifici eròtic i que el cavaller farà tot el possible per iniciar a la seva donzella pel camí correcte, fora escapar-li cap detall. Ella és allà fons, baix les ombres dels altres cavallers que intenten dur-la a la pista de ball,... ell s'imposa fent valer la força si és necessari. Aconsegueix la seva fita, ha emprat una de les frases apreses i realment per ara l'hi duu uns resultats excel·lents. La dansa es fa interminable per la dolça donzella, nota com el seu pretendent dóna passes suaus però fermes per la seva esquena amb les mans tosquies i suades del nostre cavaller.

La dansa encara no ha arribat al seu fi, el cavaller segur d'ell mateix però amb gran escepticisme la convida a donar una volta amb el seu cavall blau. La resposta de la donzella no es fa esperar: un «NO» rotund; però el cavaller insisteix i la donzella no canvia la seva

resposta. És inevitable la gran decepció que rep el nostre cavaller, es fa preguntes interiors: On he fallat?, Per ventura m'he apressurat massa?, no hauré actuat amb delicadesa?... Preguntes, més preguntes. La dansa del ritual ha acabat i la jove donzella ja no és tan encantadora com abans: té el pèl tenyit, pesa més de 70 kilograms, fa olor a suor; el cavaller l'hi pega una ràbia interior, on el primer moment tenia la gran esperança, la gran il·lusió. Ara sols té els ulls que l'hi espilletgen, fa cruixir els punys amb força i ràbia. Està més empenyat que un mestro, s'asseu al taurell i demana la mateixa beguda. Quan torna girar la vista al centre de la sala veu que la donzella balla amb un cavaller i... es besen. El nostre cavaller deixa de respirar, el cigarrret que duia a la boca cau i la sang s'atura de circular per les seves venes. «Però si és més vell que jo... més baix que jo... deu pesar més de 120 kilograms i l'hi falta mig barram» exclama el cavaller; amb les dents estretes i el

Jaume Sansó

pols que li tremola.

Avui no és el dia del nostre cavaller. Amb un to de veu resolt i decidit comenta al cambrer mentre paga les consumicions: «Manolo: no són més que una tropa de males pècores. Me fan fotre tot es vespre per llavors anar-se'n amb el més lleig. Demà dematí m'he d'aixecar a les set i per aquí només fotré el temps i la llavor». El cavaller desmoralitzat agafa el seu cavall blau i l'imatge simètrica es perd dins l'obscura nit dels desitjos. Però, tots sabem que demà, el nostre cavaller intentarà conquerir el cor d'alguna d'altra dolça i somniada donzella.

SETMANA SANTA

El nostre poble va viure amb prou intensitat la Setmana Santa. Molta gent participà dels actes i el diumenge de Pasqua, com mai, l'església estava estibada de gent que volgué assistir a la celebració de la Ressurrecció. Els actes tradicionals del Dijous i Divendres Sant també es recuperaren en relació a anys passats. Inclús el divendres el Via Crucis va esser transmès per Ràdio La Vila per a tota la gent que per un motiu o altre no va poder assistir-hi. En aquesta pàgina us oferim una sèrie d'imatges que donen fe d'una «Setmana Santa Lluminosa» a Vilafranca.

Fotografies: Xesc Amengual

